

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Cdo/329/2020
Identifikačné číslo spisu: 1220200879
Dátum vydania rozhodnutia: 24.02.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Soňa Mesiarkinová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:1220200879.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a sudcov JUDr. Mariána Sluka, PhD. a JUDr. Martina Holiča, v spore žalobkýň 1/ V. R., bytom v L., Š. XX, 2/ C. K., bytom v L., Š. XX, oboch zastúpených advokátom JUDr. Tomášom Plankom, so sídlom v Bratislave, Nám. slobody 10, proti žalovanej R., so sídlom v L., L., IČO: XX XXX XXX, o určenie majetku patriaceho do dedičstva a o nariadenie neodkladného opatrenia, vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 50 C 15/2020, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 01. júla 2020 sp. zn. 5 Co 77/2020, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalobkyne 1/ a 2/ majú nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 01. júla 2020 sp. zn. 5 Co 77/2020 potvrdil podľa § 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) odvolaním žalovanej napadnuté uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo 16. marca 2020 č. k. 50 C 15/2020 - 16, ktorým súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie, ktorým žalovanej zakázal scudziť, previesť, prenajať, založiť alebo zaťažiť inými právami nehnuteľnosti bližšie špecifikované vo výrokovvej časti uznesenia, a to až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

2. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná (ďalej aj „dovolatelka“). Namietala, že odvolací súd jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f/ CSP). Zároveň dovolanie podala aj na základe ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Namietala, že rozhodnutia súdov nižšej inštancie sú nepreskúmateľné, keďže nie sú vo vzťahu k dovolateľkou špecifikovanej parcele žiadnym spôsobom odôvodnené. Zároveň mala za to, že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, nakoľko žalovaná nie je v konaní pasívne vecne legitimovaným subjektom. Žiadala, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne, alebo aby rozhodnutie odvolacieho súdu zrušil a vec mu

vrátil na ďalšie konanie.

3. Žalobkyne 1/ a 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu považovali dovolanie žalovanej za nedôvodné a žiadali, aby ho dovolací súd zamietol.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, zastúpená v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ CSP, skúmal prípustnosť dovolania bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), pričom dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

5. Dovolateľka v prvom rade vyvodzovala prípustnosť podaného dovolania na základe ustanovenia § 420 písm. f/ CSP, v zmysle ktorého dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

6. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

7. Najvyšší súd už v rozhodnutí publikovanom v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017 uviedol, že základným (a spoločným) znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí.

8. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a/ až f/ CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

9. V danom prípade bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia podaný počas prebiehajúceho konania vo veci samej. Dovolací súd uvádza, že dovolaním napadnuté potvrdzujúce rozhodnutie odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia bolo vydané počas prebiehajúceho civilného sporového konania vo veci samej. Aj po rozhodnutí o návrhu na neodkladné opatrenie konanie (vo veci samej) pokračuje a súd prvej inštancie o veci samej ďalej koná a rozhodne (porovnaj rozhodnutie 8 Cdo 83/2017, R 21/2018). Nejde teda o rozhodnutie odvolacieho súdu vo veci samej ani o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí, preto prípustnosť dovolania z ustanovenia § 420 CSP nemožno vyvodiť.

9.1 Dovolací súd pre úplnosť poznamenáva, že vylúčením prípustnosti dovolania proti takému uzneseniu odvolacieho súdu o nariadení neodkladného opatrenia, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, právna úprava obsiahnutá v § 420 CSP zohľadňuje, že v prípade takého rozhodnutia ide (len) o dočasné procesné opatrenie súdu, trvanie ktorého je obmedzené a môže byť za podmienok uvedených v zákone zrušené. Neodkladné opatrenie má v takomto prípade nastoliť určitý stav len dočasne a bez ujmy na konečnú, definitívnu ochranu poskytovanú až rozhodnutím súdu vo veci samej. Zákonodarca tu bezpochyby zohľadnil, že procesné nesprávnosti súdov, ku ktorým pri tom môže dôjsť, sa v takom prípade vyznačujú nižšou intenzitou porušenia procesných oprávnení strán sporu.

10. Dovolateľka zároveň vyvodzovala prípustnosť dovolania aj z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP. Dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je v zmysle § 421 ods. 2 CSP (ktorý je vo vzťahu k § 421 ods. 1 CSP osobitným ustanovením, t. j. lex specialis) vylúčená aj v

prípade, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (§ 357 písm. d/ CSP). Prípustnosť dovolania je tak v danom prípade výslovne vylúčená ustanovením § 421 ods. 2 CSP v spojení s § 357 písm. d/ CSP, keďže v danom prípade odvolací súd rozhodoval o odvolaní proti uzneseniu o návrhu žalobkýň 1/ a 2/ na nariadenie neodkladného opatrenia.

11. Vzhľadom na to, že dovolanie žalovanej nie je podľa § 420 a § 421 ods. 1 CSP prípustné, Najvyšší súd Slovenskej republiky ho odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby sa zaoberal dôvodnosťou podaného dovolania.

12. Výrok o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.